

Un govern per a un país per fer

El discurs d'investidura del nou president del govern de les Balears, Francesc Antich, va subratllar la necessitat de fer política en clau de país. El consens en favor d'aquest objectiu sembla absolut entre PSIB, PSM, EU-Els Verds, el Pacte Progressista d'Eivissa i Formentera i UM.

Va costar molts d'esforços, però finalment el Pacte de Progrés que ha de governar les Illes Balears durant els quatre anys vinents es va fer realitat.

Eren passades les dues del migdia del dia 19 de juliol quan, a la Sala del Senat del Parlament balear, es reunien els artífexs del pacte per signar el document-programa del nou executiu. En els vint-i-vuit folis que desenvolupen per escrit allò que serà tota l'actuació política del govern presidit per Francesc Antich, hi estamparen la rúbrica Santiago Ferrer (COP de Formentera), Pilar Costa (Pacte Progressista d'Eivissa), Joan Buades (Els Verds d'Eivissa), Eberhard Grosske (Esquerra Unida-els Verds de Mallorca), Maria Antònia Munar (Unió Mallorquina), Mateu Morro i Pere Sampol (Partit Socialista de Mallorca i Menorca-Entesa Nacionalista), Andreu Crespí (secretari general del PSIB) i, finalment, Francesc Antich, també en representació del PSIB i, sobretot, com a president, o persona encarregada de conduir el nou govern.

Era el resultat final d'un pacte complicat, a vegades embolicadíssim, entre el centre-esquerra. Tan complicat que fins i tot al darrer moment, a l'hora de la distribució a la mesa de la signatura, hi hagué uns petits estira-i-arronsa entre cada

partit. Coses de protocol, i del zel amb què cadascú vigila la seva parcel·la de representativitat.

Tot i aquestes setmanes de tensió i de nerviosisme, el pacte finalment va ser possible i tots els líders s'afanyaren a oferir una imatge d'unitat, garantia de l'estabilitat del govern. L'objectiu, òbviament, és que duri tota la legislatura. D'una manera o altra, els protagonistes en aquell acte es referiren a aquest objectiu tan necessari. De fet, les crítiques del PP (pacte antinatura, inestabilitat, lluita pels càrrecs...) foren contestades amb contundència en un missatge ben clar, no

exempt d'ironia: aquest govern tindrà un sol president per a quatre anys, essent així que el govern del PP, aquesta darrera legislatura, n'ha tenguts tres de diferents.

Una de les referències apuntades pels partits d'esquerra va adquirir un simbolisme especial. Aquell dia feia seixanta-tres anys del començament de la repressió feixista, i per això alguns membres del pacte (PSIB, PSM i EU) van voler recordar les víctimes de la lluita per la llibertat i tots els qui, en tal dia com aquell, feia seixanta-tres anys, eren duts, engrillonats, a la presó, davant l'escamot d'afusellament, o havien de fugir, derrotats i humiliats, a l'exili. La memòria històrica de l'esquerra illenca va tenir, el 19 de juliol de 1999, l'oportunitat de retre públic homenatge a una esperança covada durant més de sis dècennis: que arribàs el dia que la llibertat dels ciutadans fes que els hereus de tantes desgràcies poguessin oferir una victòria democràtica als seus avantpassats. Per ventura és la primera vegada a l'estat que els signants d'un acord de govern fan aquesta menció, quan la consigna habitual és la de no recordar.

I per abundar en les novetats d'aquest pacte, les paraules del representant d'Els Verds, Joan Buades, tampoc no s'han de minimitzar. I és

Francesc Antich, nou president del govern balear. El seu discurs d'investidura va explicar els principals objectius del nou govern i els principis ideològics que l'inspiren.

JOAN CELIA

El Pacte de Progrés que ha fet possible el primer govern d'esquerra, nacionalista i ecologista de les Illes. D'esquerra a dreta, Andreu Crespi, Pilar Costa, Santiago Ferrer, Maria Antònia Munar, Pere Sampol, Francesc Antich, Eberhard Grosske, Margalida Rosselló, Joan Buades, Margalida Thomàs i Mateu Morro.

que va recordar que era la primera vegada a tot l'estat que l'ecologisme entrava en un govern i que hi participava no pas per fer cap "revolució" sinó per fer la seva aportació ecologista a un govern progressista i nacionalista.

La investidura. Els dies 21 i 22 (aquesta edició es tancava abans que la sessió fos finida) Francesc Antich era investit president del govern balear. El suport de tot el centre i l'esquerra (PSIB, PSM, EU-Els Verds, Pacte d'Eivissa i Formentera i UM) assegurava al candidat els 31 diputats (30 fan majoria absoluta) que li permetran de formar el primer govern progressista, nacionalista i ecologista de la història de les Illes. Els conservadors, amb Jaume Matas al capdavant, seran el partit de l'oposició, amb 28 diputats.

El discurs d'Antich va ser brillant. Per primera vegada a la Cambra balear es va poder sentir un aspirant a president fer un discurs polític ben estructurat, sense dades carregoses, sense farciments a base de frases fetes i llocs comuns..., un discurs concret i contundent per a explicar tant els projectes de govern com

El discurs d'Antich va animar a fer el país que la dreta no ha fet: model econòmic sostenible i just, reestructuració institucional, etc.

els grans principis ideològics i filosòfics que l'inspiren. En poques paraules: un discurs a l'alçada de la dignitat del càrrec. Tota una novetat.

Durant cinc dies Francesc Antich i els seus col·laboradors l'havien preparat, aquest discurs. El candidat s'havia posat en contacte amb tots els dirigents de les forces polítiques que formen el Pacte de Progrés per consultar-los tant els aspectes més concrets que hi volguessin aportar com el disseny general. Amb totes les idees, Antich i dues de les persones de màxima confiança —un assessor d'imatge i qui serà el cap de relacions informatives— es posaren a redactar-lo.

El consens del missatge va ser reconegut per un líder d'una de les formacions minoritàries del Pacte, que expressà a EL TEMPS la seva satisfacció per "aquest tarannà democràtic" d'Antich.

El discurs, sobretot, volia animar a fer el país que la dreta no ha fet. S'articulava en set blocs: regeneració de l'activitat pública i administrativa, reestructuració institucional de les Balears (amb un paper més destacat dels consells), economia basada en la sostenibilitat i un model turístic no agressiu contra el paisatge ni el medi natural, cohesió i benestar social (anuncià la pujada de les pensions per als jubilats), aposta clara per una economia productiva, preocupació màxima perquè el treball en quantitat i en qualitat sigui una realitat més enllà de les estadístiques de la macroeconomia i, finalment, un capítol, amb un punt d'apassionament, dedicat a la "promoció dels fets culturals propis del nostre poble que han de trobar-se al capdavant del nou govern. Cultura i llengua, en un àmbit de col·laboració i respecte, han de contribuir a la cohesió social que defensam".

Miquel Payeras